

Polecamy

SLIM VAT 3 ułatwi rozliczanie podatku

W numerze

Rządowe wsparcie
dla wszystkich źródeł ciepła

Dodatek aktywizacyjny

Spór o podstawy unieważnienia
kredytu „frankowego”.
Skarga nadzwyczajna RPO
oddalona przez Sąd Najwyższy

**MONITOR
CDK**

Szanowni Państwo

SLIM VAT PRZYBIERA JUŻ TRZECIĄ FORMĘ I Z KAŻDĄ ODSŁONĄ STAJE SIĘ PRZYJAŹNIEJSZY DLA PRZEDSIĘBIORCÓW. JEŚLI PRZEJDZIE POZYTYWNE KONSULTACJE I ZOSTANIE UCHWALONY, TO NOWELIZACJA SPRAWI, ŻE DOSTANIEMY FAKTYCZNIE ŚWIETNE NARZĘDZIE.

Uproszczenia ujęte w SLIM VAT 3 obejmują m. in.: wprowadzenie nowych zasad w zakresie przeliczania kursów walut w przypadku wystawienia faktur korygujących; rezygnację z obowiązku drukowania dokumentów przez kasy online/wirtualne; ułatwienia w pakiecie VAT e-commerce [nowelizacja ma uregulować sprawę korekt deklaracji, które muszą być składane poza systemem OSS i IOSS w Polsce jako państwie członkowskim konsumpcji]; liberalizację warunków dla podatnika bezgotówkowego [zwrot VAT – 15 dni].

Dodatkowo proponuje się zwiększenie limitu wartości sprzedaży, uprawniającego do posiadania statusu małego podatnika. Liczony wraz z kwotą podatku wzrośnie on z 1 200 000 euro do 2 000 000 euro. Metoda kasowa, czyli sytuacja gdy VAT rozliczany jest dopiero w okresie, w którym

nastąpiła płatność od klienta, stanie się bardziej dostępna, czyli więcej podatników będzie mogło składać deklaracje za okresy kwartalne. Zwiększony zostanie zakres możliwych wydatków z konta VAT, przy czym rozszerzenie ma dotyczyć podatku od wydobycia niektórych kopalin, podatku od sprzedaży detalicznej, opłaty od środków spożywczych, zryczałtowanego podatku od wartości sprzedanej produkcji, podatku tonażowego oraz tzw. podatku od małpek.

Uproszczenia rozliczeń i zmniejszenie sankcji to zawsze dobra wiadomość dla przedsiębiorców. Liczymy więc na to, że nowy kształt pakietu wejdzie w życie. W tym numerze możecie państwo przeczytać więcej o planowanych rozwiązaniach. Jak zawsze polecamy też solidną dawkę wiedzy z zakresu kadr.

Przyjemnej lektury

Anna Brzustowska
Dyrektor Szkoleń

WYDAWCA

Centrum Doskonalenie Kompetencji Progressio sp. z o.o.
ul. Rakowicka 10B/4, 31-511 Kraków | NIP: 6751729207

REDAKCJA

redakcja@pcdk.pl

MARKETING I REKLAMA

marketing@pcdk.pl

KONTAKT

szkolenia@pcdk.pl | +48 22 299 23 23

MONITOR
CDK

SPIS TREŚCI

Wrzesień 9 [27] 2022

OCHRONA ŚRODOWISKA

Rządowe wsparcie dla wszystkich źródeł ciepła

4

ROZWÓJ OSOBISTY

Jak zadbać o dobrą atmosferę w miejscu pracy?

6

KADRY I PŁACE

Dodatek aktywizacyjny

8

Dodatkowy urlop wypoczynkowy pracowników z orzeczonym stopniem niepełnosprawności

10

Zasady ubiegania się o świadczenie przedemerytalne

12

PODATKI

Spór o podstawy unieważnienia kredytu „frankowego”. Skarga nadzwyczajna RPO oddalona przez Sąd Najwyższy

14

PRAWO

SLIM VAT 3 ułatwi rozliczanie podatku

18

Życzymy miłej lektury

RZĄDOWE WSPARCIE DLA WSZYSTKICH ŹRÓDEŁ CIEPŁA

Rada Ministrów, 23 sierpnia 2022 r., przyjęła projekt ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw. Przede wszystkim chodzi o ograniczenie wzrostu cen ciepła i kosztów podgrzania ciepłej wody dla gospodarstw domowych i instytucji użyteczności publicznej poprzez wprowadzenie rekompensat do średnich cen wytwarzania ciepła. Polacy ogrzewający swoje domy m.in. gazem, peletem drzewnym, drewnem kawałkowym czy olejem opałowym, otrzymają natomiast jednorazowe wsparcie finansowe w postaci dodatku. Z kolei dodatek obejmujący wszystkie rodzaje paliw będzie przysługiwał instytucjom użyteczności publicznej, które nie mają dostępu do sieci gazowej ani ciepłowniczej.

Ciepło z rekompensatą

Zostanie ograniczony wzrost cen ciepła i kosztów podgrzania ciepłej wody dla gospodarstw domowych i instytucji użyteczności publicznej – m.in. szpitali czy szkół. Chodzi o pokrycie części kosztów ponoszonych przez odbiorców ciepła wobec przedsiębiorstw ciepłowniczych, przez tzw. rekompensaty.

Nowe rozwiązanie wprowadza mechanizm, który polegać będzie na ustaleniu przez wytwórcę ciepła określonego poziomu średnich cen dla gospodarstw domowych i instytucji użyteczności publicznej.

Gospodarstwa domowe i instytucje użyteczności publicznej nie zapłacą za ciepło i podgrzanie wody więcej niż 150,95 zł/GJ dla ciepła wytwarzanego na podstawie gazu ziemnego lub oleju opałowego i 103,82 zł/GJ dla ciepła wytwarzanego w pozostałych źródłach.

Tym samym ograniczeniu ulegnie wzrost rachunków za ciepło płaconych przez gospodarstwa domowe średnio o ok. 1012 zł, w przypadku gdy źródłem ciepła jest węgiel i ok. 3900 zł, jeśli źró-

dło ciepła zasilane jest gazem ziemnym [prognoza kosztów 4 osobowego gospodarstwa domowego w mieszkaniu 70 m² w skali roku].

W przypadku, gdy w systemie ciepłowniczym występują źródła ciepła, które wykorzystują jednocześnie różne paliwa, średnia cena wytwarzania ciepła będzie określana proporcjonalnie do procentowego udziału danego źródła. Program „Ciepło z rekompensatą” będzie obowiązywał w sezonie grzewczym, tj. od października 2022 r., do kwietnia 2023 r.

Dodatek dla gospodarstw domowych

Gospodarstwa domowe, których główne źródło ciepła zasilane jest peletem drzewnym, drewnem kawałkowym, skroplonym gazem LPG lub olejem opałowym, otrzymają wsparcie finansowe w ramach jednorazowego dodatku.

Jednorazowy dodatek dla gospodarstw domowych wyniesie:

- 3000 zł – w przypadku gdy głównym źródłem ciepła jest

kocioł na paliwo stałe zasilany peletem drzewnym albo inny rodzajem biomasy,

- 1000 zł – w przypadku gdy głównym źródłem ciepła jest kocioł na paliwo stałe, kominek, koza, ogrzewacz powietrza, trzon kuchenny, piecokuchnia albo piec kaflowy na paliwo stałe, zasilane drewnem kawałkowym,
- 500 zł – w przypadku gdy głównym źródłem ciepła jest kocioł gazowy zasilany skroplonym gazem LPG,
- 2000 zł – w przypadku gdy głównym źródłem ciepła jest kocioł olejowy.

Liczba beneficjentów to ok. 1 mln, a łączny koszt wsparcia wyniesie 1,9 mld zł.

Warunkiem koniecznym do uzyskania dodatku dla gospodarstwa domowego będzie potwierdzenie uzyskania wpisu lub zgłoszenie źródła ogrzewania do Centralnej Ewidencji Emisyjności Budynków.

W przypadku złożenia wniosku przez więcej niż jednego członka gospodarstwa dodatek przyznawany będzie temu z wnioskodawców, który złożył wniosek jako pierwszy.

Wniosek o wypłatę dodatku należy złożyć do właściwej dla zamieszkania gminie. Gmina będzie miała z kolei 30 dni na jego wypłatę.

Wsparcie dla podmiotów wrażliwych, które nie są przyłączone do sieci gazowej i sieci ciepłowniczej

Dodatek dla podmiotów wrażliwych przyznawany będzie jednorazowo na wybrane źródło ciepła. Wsparcie będzie przysługiwało tym jednostkom, które ponoszą koszty zakupu węgla kamiennego, brykietu lub peletu zawierających co najmniej 85% węgla kamiennego, peletu drzewnego, a także innego rodzaju biomasy, gazu skroplonego LPG, oleju opałowego, wykorzystywanych na cele ogrzewania, w związku z wykonywaniem przez te podmioty ich działalności statutowej. Chodzi m.in. o szpitale, przychodnie, jednostki organizujące pomoc społeczną, noclegownie, szkoły, żłobki, instytucje kultury.

Wysokość dodatku stanowić będzie 40% wzrostu kosztów związanych z zapatrzeniem w ciepło.

Liczba beneficjentów to 23 tys. budynków, a łączny koszt wsparcia: 1,2 mld zł.

Warunkiem koniecznym do uzyskania dodatku dla gospodarstwa domowego będzie potwierdzenie uzyskania wpisu lub zgłoszenie źródła ogrzewania do Centralnej Ewidencji Emisyjności Budynków.

Wniosek o dodatek będzie można złożyć do 30 listopada 2022 r. do właściwej

dla siedziby gminy. Gmina na rozpatrzenie wniosku oraz wypłatę dodatku będzie miała maksymalnie miesiąc.

Od kiedy można składać wnioski?

Nowe przepisy mają wejść w życie w trybie pilnym tj. dzień po ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw.

Dotychczasowe działania osłonowe

Rząd podjął działania osłonowe w ramach Tarczy Antyinflacyjnej. Pakiet ochronny przewiduje czasowe zmniejszenie obciążeń podatkowych w obrębie energii elektrycznej, gazu ziemnego, ciepła czy też paliw od początku 2022 r. Chodzi o obniżkę m.in. podatku VAT na energię elektryczną i ciepło do 5%, podatku VAT na gaz ziemny do 0%, a także zwolnienie z podatku akcyzowego energii elektrycznej zużywanej w gospodarstwach domowych (a dla pozostałych odbiorców, w związku z ograniczeniami wynikającymi z prawa europejskiego, ograniczono jej wysokość do minimalnego dozwolonego poziomu – 4,6 zł/MWh).

Wprowadzony został dodatek osłonowy, który zapewnia wsparcie dla ok. 6,84 mln gospodarstw domowych w Polsce, w pokryciu części kosztów energii oraz w pokryciu powiązanych z nimi rosnących cen żywności i usług. Dodatek osłonowy przysługuje osobie w jednoosobowym gospodarstwie domowym, której wysokość przeciętnego miesięcznego dochodu nie przekracza 2100 zł oraz osobie w gospodarstwie wieloosobowym, w którym wysokość przeciętnego miesięcznego dochodu nie przekracza 1500 zł na osobę.

Dla najbardziej wrażliwych odbiorców gazu ziemnego opracowano również

kompleksowy mechanizm wprowadzany ustawą o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców paliw gazowych w związku z sytuacją na rynku gazu, która weszła w życie 29 stycznia 2022 r. Ustawa zamroza na rok ceny gazu ziemnego na poziomie cen zatwierdzonych przez Prezesa URE pod koniec ubiegłego roku. Oznacza to, że pomimo znacznie wyższych wzrostów cen paliwa gazowego, wzrosty tych cen dla odbiorców objętych ochroną taryfową będą ograniczone.

Ustawa poszerza także katalog podmiotów korzystających z ochrony taryfowej cen. Poza gospodarstwami domowymi, w tym w budynkach wielolokalowych, uprawnione do niej będą również kluczowe instytucje, w tym szpitale, jednostki edukacyjne, kościoły czy ośrodki pomocy społecznej. Ustawa zapewnia również wszystkim spółdzielniom i wspólnotom, które korzystały z ochrony taryfowej, transparentny i prosty mechanizm pozwalający, z mocą wsteczną, na obniżenie wysokości rachunków za gaz ziemny.

W celu ochrony odbiorców domowych i strategicznych instytucji użyteczności publicznej przedłużono ochronę taryfową Prezesa URE do 31 grudnia 2027 r. Tym samym zostanie zagwarantowane, że taryfy dla tych odbiorców będą odzwierciedlać koszty uzasadnione działalności – w tym uzasadnione koszty pozyskania paliw gazowych. W dalszym ciągu ceny energii elektrycznej dla gospodarstw domowych są również zatwierdzane przez Prezesa URE.

Anna Moskwa

Minister klimatu i środowiska

JAK ZADBAĆ O DOBRĄ ATMOSFERĘ W MIEJSCU PRACY?

Dobra atmosfera w miejscu pracy stała się niewątpliwie jednym z kluczowych czynników i motywatorów pozapłacowych, dla których kandydaci do pracy decydują się podjąć zatrudnienie w danej organizacji, zaś jej pracownicy nie są zainteresowani zmianą pracy, nawet jeśli inne znaczące czynniki, np. wynagrodzenie, odbiegają od ich oczekiwań. To w końcu w miejscu pracy, w zespole, spędzamy większą część dnia, warto więc zadbać o odpowiednią atmosferę i to na każdym szczeblu hierarchii organizacji. Co się składa na dobrą atmosferę w miejscu pracy?

Jasny podział obowiązków i odpowiedzialności

Jednym z elementów tworzących dobrą atmosferę pracy jest klarowny i zrozumiały podział zadań i odpowiedzialności. Chodzi tutaj nie tylko o podział obowiązków i odpowiedzialności pomiędzy poszczególne działy czy zespoły, ale również jasno ujęty i sprecyzowany opis zadań i granice odpowiedzialności pracowników.

W ten sposób nie tylko nie dojdzie do konfliktu interesów pomiędzy działami, chaosu kompetencyjnego i organizacyjnego lub sporów pomiędzy pracownikami, włącznie z próbą przerzucania odpowiedzialności, ale pozwoli to również przełożonym na zachowanie kontroli nad realizacją zadań i ułatwi dokonywanie oceny pracy zarówno zespołów, jak i indywidualnych pracowników. Pracownik z kolei czuje się pewniej i bezpieczniej, gdy wie dokładnie, jaki jest zakres jest zadań, w jaki sposób będzie

rozliczany za ich realizację i za co ponosi odpowiedzialność.

Otwarta komunikacja

Kolejnym elementem mającym istotny wpływ na sprzyjającą atmosferę w pracy jest otwarta komunikacja na wszystkich szczeblach hierarchii. Oznacza to nie tylko komunikowanie się w odpowiedniej formie dostępnej dla każdego pracownika i w języku zbudowanym na szacunku i życzliwości, ale przede wszystkim włączenie pracowników w funkcjonowanie organizacji, w tym informowanie ich o kluczowych działaniach organizacji, podejmowanych decyzjach, umożliwienie wyrażania opinii, oraz udzielanie bieżącej konstruktywnej informacji zwrotnej i faktyczne udzielanie potrzebnego wsparcia.

Otwarta komunikacja opiera się zatem na traktowaniu pracowników jak partnerów, co zwiększa motywację

i daje przestrzeń do tworzenia atmosfery długofalowej współpracy.

Docenianie sukcesów

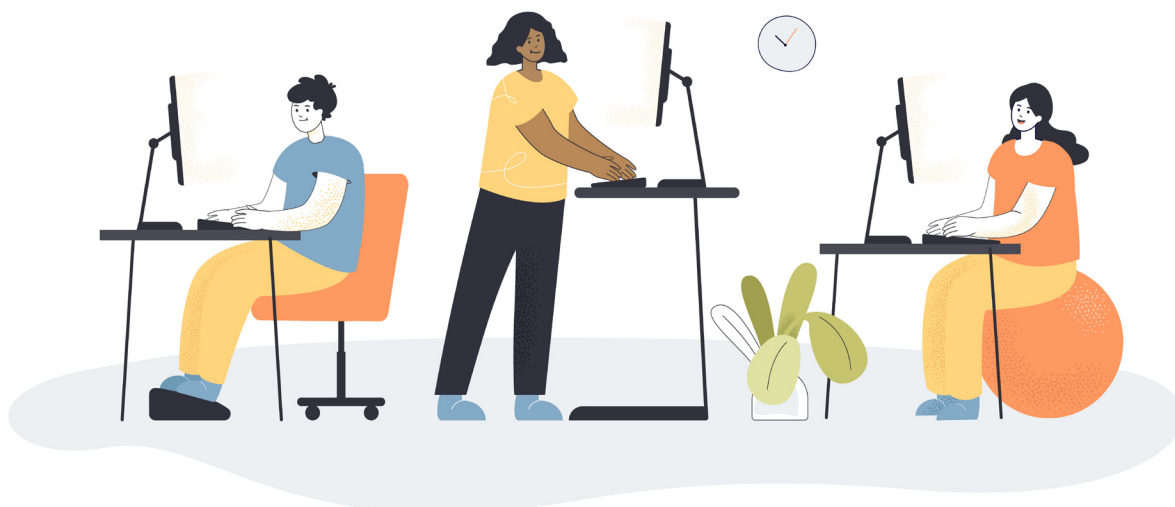
Ważnym elementem w kreowaniu dobrej atmosfery w pracy jest docenianie sukcesów zespołu i pracowników. Wyrażanie uznania dla sukcesów i ich wspólne celebrowanie wzmacnia relacje w całej organizacji, daje poczucie wspólnoty, sprawia, że pracownicy czują się potrzebni i wartościowi, a to z kolei zwiększa zadowolenie z pracy, zaangażowanie i silnie motywuje do podejmowania kolejnych wyzwań.

Właściwa postawa lidera

Właściwa postawa lidera i umiejętność radzenia sobie w trudnych sytuacjach są szczególnie ważne, gdy wśród pracowników dochodzi do konfliktu. Dobry lider nie pozwoli na narastanie konfliktu, pozostawienie go bez rozwiązania. Dobry lider zajmie się konfliktem:

Otwarta komunikacja opiera się zatem na traktowaniu pracowników jak partnerów, co zwiększa motywację i daje przestrzeń do tworzenia atmosfery długofalowej współpracy.

zidentyfikuje jego źródło, poszuka rozwiązania zadowalającego strony sporu i wyciągnie konstruktywne wnioski na przyszłość. Co ważne, dokona tego kierując się obiektywizmem pozbawionym ocen i uwzględniającym potrzeby obydwu stron.

Organizacja pracy

Innym elementem budującym pozytywną atmosferę w pracy jest np. stosowanie elastycznego czasu pracy lub praca zdalna. Takie kompromisowe rozwiązania do-

godny sposób łączą potrzeby pracodawcy i potrzeby pracowników: pracodawca ma gwarancję, że zadania zostaną zrealizowane, zaś pracownik ma poczucie, że również jego potrzeby są ważne.

Poza tym, czynnikiem zewnętrznym, który w znaczący sposób wpływa na atmosferę w pracy, jest otoczenie. Dużo przyjemniej pracuje się w pomieszczeniu, które jest dostosowane do potrzeb pracowników, komfortowe i zadbane, urządzone w odpowiedniej kolorystyce, doświetlone, wyposażo-

ne w niezbędny sprzęt. To w końcu w pracy spędzamy większą część dnia.

Katarzyna Pałucka

Prawnik, specjalista w zakresie HR. Ukończyła studia wyższe na kierunku prawo, na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego; swoje wykształcenie uzupełniła na studiach podyplomowych z zakresu ZZZ i na Wydziale Zarządzania Uniwersytetu Łódzkiego.

DODATEK AKTYWIZACYJNY

Dodatek aktywizacyjny to świadczenie pieniężne wypłacone przez urząd pracy osobie, która będąc osobą bezrobotną posiadającą prawo do zasiłku, podjęła samodzielnie lub w wyniku skierowania przez powiatowy urząd pracy zatrudnienie lub inną pracę zarobkową. Celem przyznania dodatku jest zmotywowanie danej osoby do kontynuowania czynności zawodowych.

Warunki ubiegania się o dodatek aktywizacyjny oraz zasady jego wypłaty zostały określone w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2022 r. poz. 690, późn. zm.) oraz w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 sierpnia 2009 r. w sprawie szczegółowego trybu przyznawania zasiłku dla bezrobotnych, stypendium i dodatku aktywizacyjnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 1189).

Komu przysługuje dodatek aktywizacyjny?

Dodatek aktywizacyjny przysługuje osobie bezrobotnej posiadającej prawo do zasiłku, jeżeli:

- w wyniku skierowania przez powiatowy urząd pracy osoba ta podjęła zatrudnienie w niepełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym w danym zawodzie lub służbie i otrzymuje wynagrodzenie niższe od minimalnego wynagrodzenia za pracę, lub
- z własnej inicjatywy osoba ta podjęła zatrudnienie lub inną pracę zarobkową.

Dodatek aktywizacyjny nie przysługuje natomiast osobie bezrobotnej w przypadku:

- skierowania jej przez powiatowy urząd pracy do prac interwencyjnych, robót publicznych lub na stanowisko pracy, którego koszty wyposażenia lub doposażenia zostały zrefundowane zgodnie przepisami ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy,
- podjęcia przez nią z własnej inicjatywy zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej u pracodawcy, u którego była zatrudniona lub dla którego wykonywała inną pracę zarobkową bezpośrednio przed zarejestrowaniem się jako osoba bezrobotna,
- podjęcia przez nią z własnej inicjatywy zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej za granicą Rzeczypospolitej Polskiej u pracodawcy zagranicznego,
- przebywania przez nią

na urlopie bezpłatnym.

Ponadto, dodatek aktywizacyjny nie przysługuje również, jeżeli między kolejnymi umowami o pracę występuje przerwa obejmująca dni robocze i dana osoba w czasie tej przerwy nie zarejestrowała się w powiatowym urzędzie pracy.

Warunki otrzymania dodatku aktywizacyjnego

Dodatek aktywizacyjny przyznawany jest na wniosek osoby bezrobotnej, złożony we właściwym powiatowym urzędzie pracy. We wniosku należy udokumentować podjęcie zatrudnienia lub wykonywania innej pracy zarobkowej oraz wskazać wysokość osiąganego wynagrodzenia. Dodatek aktywizacyjny wypłacany jest osobie od dnia założenia wniosku do:

- ostatniego dnia okresu, przez który przysługiwałby jej zasiłek dla bezrobotnych,

w przypadku gdy podjęła zatrudnienie w wyniku skierowania przez urząd pracy,

- ostatniego dnia połowy okresu, przez który przysługiwałby jej zasiłek dla bezrobotnych, w przypadku, gdy podjęła zatrudnienie lub inną pracę zarobkową z własnej inicjatywy.

Wysokość dodatku aktywizacyjnego

Dodatek aktywizacyjny wypłacane przez powiatowy urząd pracy ma stałą wartość w każdym roku kalendarzowym - stanowi ono połowę podstawowego zasiłku dla bezrobotnych określonego w danym roku. W 2022 roku dodatek ten wynosi 620,40 zł netto.

Co ważne, jeżeli w pierwszym miesiącu świadczenie przysługiwać będzie za okres niepełny, wówczas kwota dodatku dzielona jest przez 30, a następnie mnożona przez liczbę dni,

w których osoba bezrobotna ma prawo do świadczenia.

Dodatek aktywizacyjny z PUP a PIT

Dodatek aktywizacyjny podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych, w związku z czym informację o jego pobieraniu i wysokości należy zawrzeć w rocznym rozliczeniu deklaracji podatkowej w rubryce „inne źródła”, na podstawie PIT-11 otrzymanym z urzędu pracy.

Katarzyna Pałucka

Prawnik, specjalista w zakresie HR. Ukończyła studia wyższe na kierunku prawo, na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego; swoje wykształcenie uzupełniła na studiach podyplomowych z zakresu ZZL i na Wydziale Zarządzania Uniwersytetu Łódzkiego.

”*Dodatek aktywizacyjny przyznawany jest na wniosek osoby bezrobotnej, złożony we właściwym powiatowym urzędzie pracy. We wniosku należy udokumentować podjęcie zatrudnienia lub wykonywania innej pracy zarobkowej oraz wskazać wysokość osiąganego wynagrodzenia.*

DODATKOWY URLOP WYPOCZYNKOWY PRACOWNIKÓW Z ORZECZONYM STOPNIEM NIEPEŁNOSPRAWNOŚCI

Dodatkowy urlop wypoczynkowy, tj. dodatkowe dni wolne od świadczenia pracy, służące dodatkowej regeneracji z uwagi na szczególny charakter wykonywanych obowiązków lub ze względu na stan zdrowia, za które pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia, przysługują, w oparciu o przepisy szczególne, określonym grupom pracowników.

Taką szczególną grupę, dość liczną, stanowią pracownicy z orzeczo- nym stopniem niepełnosprawności. Pracownikom niepełnosprawnym zaliczonym do umiarkowanego lub znacznego stopnia niepełno- sprawności, na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o reha- bilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełno- sprawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 573, z późn. zm.) przysługuje dodatko- wy urlop wypoczynkowy w wy- miarze 10 dni roboczych w każdym roku kalendarzowym. Pracownik niepełnosprawny nabywa pra- wo do pierwszego dodatkowego urlopu wypoczynkowego po prze- pracowaniu jednego roku po dniu zaliczenia go do jednego z wy- mienionych stopni niepełnospraw- ności, czyli po roku i jednym dniu. Prawo do kolejnego dodatkowego

urlopu wypoczynkowego pracow- nika nabywa z dniem 1 stycznia roku, pod warunkiem, że pozostaje w zatrudnieniu na ten dzień.

Przykład:

Pracownik podjął pracę 13 czerw- ca 2018 r. i tego dnia przedstawił pracodawcy orzeczenie o umiar- kowanym stopniu niepełnospraw- ności, które otrzymał 15 maja 2017 r. Przed podjęciem pracy 13 czerwca 2018 r. pracownik zatrudniony był w okresie od 01.10.2017 r. do 31.12.2017 r. Prawo do dodatkowe- go urlopu nabędzie w dniu 13 mar- ca 2019 r., czyli po przepracowaniu roku z umiarkowanym stopniem niepełnosprawności.

Dostarczenie orzeczenia o znac- nym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności z opóźnie-

niem nie oznacza, że pracownik traci prawo do dodatkowego urlo- pu wypoczynkowego. Jak przyznał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 29 czerwca 2005 roku, II PK 339/04: „prawo do dodatkowego urlopu wypoczynkowego przysługuje pra- cownikowi zaliczonemu do znac- nego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, chociażby nie wystąpił do pracodawcy o przyzna- nie takiego urlopu”. Sąd Najwyższy przyznał bowiem, że „nieuzyskanie przez pracodawcę wiadomości o przysługującym pracownikowi z mocy prawa prawie do dodat- kowego urlopu wypoczynkowego może – w konkretnych okoliczno- ściach – oznaczać tylko tyle, że pracodawcy nie można zarzucić zawinionego niewykonania zobowiązania do udzielenia urlo- pu zgodnie z przepisami prawa

pracy”. Pracodawca zobowiązany jest zatem udzielić pracownikowi niepełnosprawnemu dodatkowego urlopu wypoczynkowego za poprzednie lata (lub od dnia zatrudnienia). W takich przypadkach pracodawcy z reguły udzielają „zaległego” dodatkowego urlopu wypoczynkowego za okres ostatnich 3 lat – tyle bowiem wynosi okres przedawnienia roszczeń pracowniczych.

Przykład:

pracownik został zatrudniony 20 grudnia 2017 roku na czas określony do 31 grudnia 2019 roku. Nie poinformował pracodawcy o tym, że legitymuje się umiarkowanym stopniem niepełnosprawności od dnia

20 marca 2013 roku. Orzeczenie o stopniu niepełnosprawności pracownik przedstawił pracodawcy dopiero w grudniu 2019 roku. Pracodawca zobowiązany jest udzielić pracownikowi dodatkowego urlopu wypoczynkowego od dnia zatrudnienia. Jednak w związku z faktem, że pracownik nie zdążył go wykorzystać w całości do końca trwania umowy o pracę, pracodawca wypłacić powinien ekwiwalent za niewykorzystaną część dodatkowego urlopu wypoczynkowego.

Co ważne, dodatkowy urlop wypoczynkowy nie należy się pracownikom niepełnosprawnym, którzy mają prawo do wyższego niż 26 dni urlopu podstawowego (np. na podstawie Karty Nauczyciela) lub

dodatkowego urlopu na podstawie odrębnych przepisów. Przysługuje jednak, jeśli dodatkowy urlop na mocy odrębnych przepisów przysługuje w wymiarze niższym niż 10 dni.

Katarzyna Pałucka

Prawnik, specjalista w zakresie HR. Ukończyła studia wyższe na kierunku prawo, na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego; swoje wykształcenie uzupełniła na studiach podyplomowych z zakresu ZZZ i na Wydziale Zarządzania Uniwersytetu Łódzkiego.

ZASADY UBIEGANIA SIĘ O ŚWIADCZENIE PRZEDEMERYTALNE

Świadczenie przedemerytalne jest formą wsparcia finansowego dla osób, które utraciły zatrudnienie z winy pracodawcy, borykają się z problemem znalezienia nowego zatrudnienia, zaś do nabycia prawa do emerytury brakuje im mniej niż 4 lata. Świadczenie to wypłacane jest przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Zasady ustalania prawa do świadczenia przedemerytalnego, jego przyznania oraz tryb wypłaty i wstrzymania wypłaty tego świadczenia określone zostały w ustawie z dnia 30.04.2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych z 30 kwietnia 2004 r. [Dz. U. z 2021 r. poz. 1867].

Kto może ubiegać się o świadczenie przedemerytalne?

Świadczenia przedemerytalne przyznawane jest na wniosek zgłoszony przez osobę zainteresowaną uzyskaniem tego świadczenia. Wniosek składa się w oddziale ZUS właściwym ze względu na miejsce zamieszkania zainteresowanego. O przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego mogą ubiegać się osoby, które:

- są zatrudnione u danego pracodawcy przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, do dnia rozwiązania stosunku pracy mają

ukończone 56 lat [kobiety] lub 61 lat [mężczyźni], posiadają 20 lat stażu pracy [kobiety] lub 25 lat [mężczyźni] i utraciły zatrudnienie z powodu likwidacji zakładu lub jego niewypłacalności, lub

- są zatrudnione u danego pracodawcy przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy mają ukończone 55/60 lat [kobiety/mężczyźni], okresy ich składkowe i nieskładkowe wynoszą 30/35 lat [kobiety/mężczyźni] i utraciły zatrudnienie z winy pracodawcy w związku ze zwolnieniami grupowymi lub likwidacją stanowiska pracy, lub
- niezależnie od wieku posiadają staż pracy wynoszący minimum 35 lat [kobiety] i 40 lat [mężczyźni], utraciły zatrudnienie z winy pracodawcy.

Co ważne, do stażu pracy wliczane są okresy składkowe

i nieskładkowe, przy czym, okresy nieskładkowe nie mogą jednak przekroczyć jednej trzeciej okresów składkowych.

Zasady przyznania świadczenia przedemerytalnego

O przyznanie świadczenia przedemerytalnego może ubiegać się osoba, która spełnieniu szczególne warunki wskazane w ustawie o świadczeniach przedemerytalnych, tj.:

- po utracie zatrudnienia rejestruje się jako osoba bezrobotna i przez okres co najmniej 180 dni pobiera zasiłek dla bezrobotnych,
- posiada status osoby bezrobotnej w chwili ubiegania się o przyznanie świadczenia emerytalnego,
- w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny

przyjęcia odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w rozumieniu ustawy z dnia 20.04.2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych,

- złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu potwierdzającego 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych,
- złoży wniosek w ciągu 30 dni od ustania zatrudnienia, w tym w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych albo innej pracy zarobkowej, jeżeli w okresie pobierania zasiłku wykonywała inną pracę zarobkową lub zatrudnienie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20.04.2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, albo była zatrudniona w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych, a wykonywanie jednej z tych prac ustało po upływie 180-dniowego okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Wysokość świadczenia przedemerytalnego

Wysokość świadczenia przedemerytalnego ustalana na podstawie ustawy o świadczeniach przedemerytalnych i od 1 marca 2022 r. do 28 lutego 2023 r. wynosi 1.350,70 zł brutto (netto 1.060,62 zł). Osoby, które mają przyznane świadczenie po ustaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, mogą liczyć na zasiłek w wysokości ostatnio pobieranej renty. Świadczenie przedemerytalne podlega corocznej waloryzacji.

Zawieszenie lub obniżenie wysokości świadczenia przedemerytalnego

Zakład Ubezpieczeń Społecznych może zawiesić prawo do pobierania świadczenia przedemerytalnego lub obniżyć jego wysokość, w przypadku:

- zbyt wysokich dodatkowych przychodów osiągniętych przez pobierającego świadczenie,
- nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy lub renty inwalidzkiej,
- podjęcia wypłaty renty strukturalnej lub świadczenia o charakterze rentowym z instytucji zagranicznej.

Osoba pobierająca świadczenie przedemerytalne zobowiązana jest informować Zakład Ubezpieczeń Społecznych o wysokości osiągniętych dodatkowych przychodów. Jeśli przychody te przekroczą kwotę 70% przeciętnego wynagrodzenia, wówczas wypłata świadczenia zostanie zawieszona. Z kolei w sytuacji, gdy przychody będą wyższe niż dopuszczalna miesięczna kwota przychodu – która wynosi 25% przeciętnego wynagrodzenia, ale nie przekroczą granicznej miesięcznej kwoty przychodu – która wynosi 70% przeciętnego wynagrodzenia, wówczas wysokość świadczenia zostanie obniżona o kwotę przekroczenia dopuszczalnej kwoty.

Katarzyna Pałucka

Prawnik, specjalista w zakresie HR. Ukończyła studia wyższe na kierunku prawo, na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego; swoje wykształcenie uzupełniła na studiach podyplomowych z zakresu ZZL i na Wydziale Zarządzania Uniwersytetu Łódzkiego.

SPÓR O PODSTAWY UNIEWAŻNIENIA KREDYTU „FRANKOWEGO”. SKARGA NADZWYCZAJNA RPO ODDALONA PRZEZ SĄD NAJWYŻSZY

Pan S. przed 15 laty wziął 300 tys. franków szwajcarskich kredytu na zakup mieszkania. Pożyczka została wypłacona w złotych i w złotych miała być spłacana. Po kilku latach, kiedy pan S. przestał spłacać kredyt, bank rozwiązał umowę i zażądał zwrotu pieniędzy wedle przeliczników zawartych w umowie. Wtedy pan S. oświadczył, że umowę podpisał pod wpływem błędu i wniósł do sądu jej o unieważnienie.

Sądy w I i II instancji oddaliły ten pozew i nałożyły na pana S. kilka tysięcy zł kosztów postępowania. Sądy nie znalazły podstaw do uznania zapisów umowy kredytowej za niedozwolone [z wyjątkiem jednej klauzuli, która jednak nie pozwala na kwestionowanie całej umowy]. Sąd Najwyższy odmówił rozpatrzenia skargi kasacyjnej w tej sprawie.

RPO w skardze nadzwyczajnej kwestionuje przede wszystkim ustalenia sądu II instancji. Zauważa, że nie odniósł się w ogóle do linii orzecznictwa sądów polskich w zakresie orzekania co do abuzywności klauzul niedozwolonych oraz dorobku orzeczniczego TSUE, w szczególności odnoszącego się do wykładni art. 4 i 6 Dyrektywy 93/13, wydanego na tle umów kredytu zawierających ryzyko kursowe [walutowe]. Sąd ten nie odniósł się również do przywołanego przez

powoda w pozwie orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości w Strasburgu w sprawie C-415/11 Mohamed Aziz przeciwko Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa. Wyrok ten miał szczególne znaczenie w sprawie, w związku z faktem prowadzenia egzekucji z nieruchomości stanowiącej zabezpieczenie spłaty kredytu.

RPO zauważa, że w toczącej się równolegle sprawie o wystawiony przez bank bankowy tytuł egzekucyjny został on przez inny sąd pozbawiony wykonalności.

Sąd II instancji orzekający w sprawie zauważył trudną sytuację osób, które zaciągnęły kredyt we frankach, ale jednocześnie stwierdził „Sytuacja w jakiej znalazł się powód oraz inne osoby, które zaciągnęły zobowiązanie we frankach, winna być rozstrzygnięta na szczeblu władzy ustawodawczej, nie ma

bowiem w tym zakresie regulacji prawnych, które rozstrzygałyby taką sytuację i mogłoby zostać zastosowane przez sąd. Sąd bowiem stosuje istniejące prawo i nie jest instytucją do naprawiania rzeczywistości. Sąd nie jest od tworzenia prawa i nie może na użytek procesu tworzyć nowych przepisów, zwłaszcza nie powinien tego czynić sąd powszechny, ewentualnie Sąd Najwyższy w ramach nadzoru judykacyjnego”.

Zdaniem RPO w tej sprawie należało zastosować obowiązujące Polskę jako kraj członkowski Unii Europejskiej standardy prokonsumenckie – argumentacja sądu jest więc błędna.

W ocenie Rzecznika Praw Obywatelskich, sąd dopuścił się rażącego naruszenia przepisów prawa materialnego, tj. 3851 § 1 k.c. w zw. z art. 3851 § 3 k.c. poprzez ich

błędną wykładnię oraz niezapewnienie standardów ochrony praw konsumenta wynikających z Dyrektywy 93/13.

- Sąd popełnił też błąd uznając, że jego badaniu podlegają tylko klauzule kwestionowane przez powoda, a nie umowa kredytu jako całość. Sąd w Unii Europejskiej ma obowiązek zbadać całą umowę. A umowa pana S. zawierała klauzule przeliczeniowe (dotyczące kursu, po jakim przelicza się kredyt i raty) które budzą bardzo poważne wątpliwości. RPO przypomina, że w ocenie Trybunału Sprawiedliwości UE nie można odrywać klauzuli ryzyka walutowego [wyrażonej czy to przez indeksację czy też denominację] od mechanizmu przeliczania waluty krajowej na walutę obcą. Trybunał Sprawiedliwości kwalifikuje bowiem konsekwentnie klauzule dotyczące ryzyka wymiany, do których zalicza także sposób ustalania kursu wymiany, jako klauzule określające główny przedmiot umowy kredytu zarówno denominowanego, jak i indeksowanego [wyroki: Dziubak C-260/18, pkt 44; Dunaj C-118/17, pkt 48, 49, 52; OTP Bank i OTP Faktoring C-51/17, pkt 68].

- Sąd II powinien był sprawdzić wszystkie klauzule umowy kredytu, zwłaszcza, że pan S. zarzucał umowie nieważność w całości. Tymczasem sąd ograniczył się do badania nieważności niektórych postanowień umowy, wskazując przy tym, że tylko jedno z tych postanowień, dotyczące ubezpieczenia niskiego wkładu, może być uznane za abuzywne. Zdaniem RPO okoliczność, iż sąd nie zbadał z urzędu postanowień całej umowy konsumenta z przedsiębiorcą pod kątem ich nieuczciwego charakteru należy traktować jako faktyczne pozbawienie strony możliwości działania i obrony swoich praw. Konsument nie musi być świadomy tego, że sąd powinien działać z urzędu, ani też nie musi być świadomy czym są i czy w sprawie występują klauzule abuzywne.

Sąd II instancji błędnie też przyjął, że pan S. rozumiał treść umowy, która została z nim przez bank uzgodniona. RPO przypomina, że pan S. jest tłumaczem. Dlatego sąd nie mógł założyć, że pan S. ma doświadczenie w zakresie oceny ryzyka i skutków ekonomicznych umowy kredytu. Bank wykorzystał swoją przewagę informacyjną i negocjacyjną, aby doprowadzić

konsumenta do zawarcia umowy, która dawała Bankowi duże szanse na uzyskanie dodatkowych zysków przez zapewnienie sobie, oprócz oprocentowania kredytu, także korzyści wynikających z nieuchronnego wzrostu kursu franka szwajcarskiego w relacji do złotego.

RPO zarzuca wyrokowi w sprawie pana S. rażące naruszenie prawa materialnego, tj.:

1. art. 3851 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny [Dz. U. z 2020 r. poz. 1740, z późn. zm., dalej: k.c.] w zw. z art. 3851 § 3 k.c. – poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że:
 - a. badaniu podlegają tylko klauzule zakwestionowane przez powoda, a nie umowa kredytu jako całość,
 - b. postanowienia umowy kredytu są indywidualnie uzgodnione w sytuacji, gdy:
 - powód nie miał możliwości negocjacji ogólnych warunków umownych objętych stosowanym przez bank wzorcem umownym oraz,
 - powód złożył oświadczenie o przyjęciu ryzyka wynikającego ze zmiany kursu waluty,
 - powód posiadał w dacie zawarcia umowy kredytowej do-

świadczenie życiowe związane z jego wiekiem, wobec czego Sąd uznał go za świadomego, rozważnego i dobrze poinformowanego konsumenta,

- fakt podpisania umowy i parafowania jej poszczególnych części stanowi domniemanie zapoznania się przez konsumenta z jej treścią,

co w konsekwencji doprowadziło Sąd do odmowy uznania klauzul umownych za niedozwolone,

2. art. 58 § 1 k.c. poprzez jego niezastosowanie, wyrażające się w nieprzeprowadzeniu badania, czy umowa kredytu jest ważna i wykonalna, jeżeli dokonana się z niej eliminacji klauzul niedozwolonych zgodnie z treścią 3851 § 1 k.c.;

2. art. 410 § 2 k.c. w zw. z art. 405 k.c. poprzez jego niezastosowanie i niedokonanie wzajemnego rozliczenia stron.

Na podstawie art. 89 § 1 UoSN RPO zaskarżonemu wyrokowi RPO zarzuca też naruszenie art. 2, art. 45 ust. 1 i art. 76 Konstytucji.

Rozstrzygnięcie SN

Sąd Najwyższy przyjął, że skoro nieruchomości, na której zakup powód zaciągnął kredyt, miała w całości być przeznaczona na cele komercyjne [czyli prowadzenie działal-

ności gospodarczej]. Nie można w takiej sytuacji mówić o stosunku prawnym o charakterze konsumenckim. Na podobnym stanowisku stanęły sądy niższych instancji.

Dlatego SN stwierdził, że do umowy kredytu, jaką powód zawarł z pozwanym bankiem nie stosuje się przepisów Kodeksu cywilnego dotyczących klauzul abuzywnych w umowach zawieranych z konsumentami. Skutkiem było uznanie, że żaden z zarzutów skargi nadzwyczajnej RPO nie potwierdził się, bo dotyczyły one niewłaściwego stosowania prawa konsumenckiego, które w tej sprawie nie miało zastosowania.

Najważniejsze fragmenty uzasadnienia SN

[...] Chociaż sposób skonstruowania skargi nadzwyczajnej RPO nie daje podstaw do jej odrzucenia, to jednak poprawność tej konstrukcji budzi poważne wątpliwości. Nie dają one podstaw do odrzucenia skargi, jednak istotnie wpływają one na zakres jej rozpoznania. W pierwszej kolejności podkreślić należy, że chociaż RPO deklaruje, że dokonuje zaskarżenia na podstawie art. 89 § 1 pkt 1 i 2 u.SN to w rzeczywistości nie formułuje żadnego zarzutu w ramach podstawy, jaką stanowi naruszenie zasad lub wolności i praw człowieka i obywatela określone w Konstytucji [art. 89 § 1 pkt 1]. Przepi-

sy Konstytucji [art. 2, 45 ust. 1 i art. 76] są natomiast powołane w dalszej części skargi nadzwyczajnej, w której sformułowano zarzut na podstawie art. 89 § 1, wskazującego podstawę ogólną kontroli nadzwyczajnej, uzależniającej dopuszczalność kontroli nadzwyczajnej od konieczności zapewnienia zgodności z zasadą konstytucyjną wyrażoną w art. 2 Konstytucji.

Zaistnienie przesłanki ogólnej kontroli nadzwyczajnej odbywa się poprzez ważenie konstytucyjnych zasad, które z jednej strony nakazują eliminację z obrotu prawnego rozstrzygnięć zapadających z naruszeniem Konstytucji lub rażącym naruszeniem ustaw, a z drugiej strony nakazują ochronę powagi rzeczy prawomocnie osądzonej. Dokonując tego ważenia, istotne może być również uwzględnienie innych przepisów Konstytucji. Dlatego czyniony przez RPO na podstawie art. 89 § 1 zarzut naruszenia wraz z art. 2 Konstytucji również art. 45 ust. 1 oraz art. 76 Konstytucji nie jest pozbawiony racji, jednak nie może być traktowany jako zarzut naruszenia zasad lub wolności i praw człowieka i obywatela określonych w Konstytucji RP, który można uczynić na podstawie art. 89 § 1 pkt 1 u.SN. [...]

Przystępując do rozpoznania sformułowanych na podstawie art. 89

§ 1 pkt 2 u.SN zarzutów rażącego naruszenia prawa podkreślić należy, że opierają się one na założeniu, że w niniejszej sprawie powodowi przysługuje status konsumenta. Kluczowy w tym względzie jest zarzut rażącego naruszenia art. 3851 § 1 w zw. z art. 3851 § 3 k.c. Dopiero bowiem potwierdzenie zasadności tego zarzutu pozwala mówić o naruszeniu art. 58 k.c. i w konsekwencji o bezpodstawnym niezastosowaniu art. 410 § 2 w zw. z art. 405 k.c. Tym samym, cały zakres zaskarżenia sformułowany na podstawie art. 89 § 1 pkt 2 opiera się na założeniu, że powodowi w jego relacji z bankiem, można było przypisać status konsumenta.

Definicję pojęcia „konsument” zawiera art. 221 k.c., w świetle którego, jest nim osoba fizyczna dokonująca z przedsiębiorcą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową. Podobnie w świetle art. 2 lit. b Dyrektywy 93/13 pojęcie „konsument” oznacza każdą osobę fizyczną, która w umowach objętych tą dyrektywą działa w celach niezwiązanych z handlem, przedsiębiorstwem lub zawodem.

Tymczasem w rozpoznawanej sprawie ustalenia faktyczne sądów powszechnych obu instancji wskazują dość jednoznacznie, że umowa kredytu między powodem

i pozwanym była zawarta w bezpośrednim związku z działalnością gospodarczą powoda, który działał w celach związanych z wykonywaniem swojego zawodu i prowadzoną działalnością gospodarczą. [...]

W świetle art. 39813 § 1 i 2 k.p.c., stosowanego na podstawie art. 95 u.SN Sąd Najwyższy jest związany ustaleniem faktycznym dotyczącym przeznaczenia przez powoda kredytu na zakup lokalu użytkowego celem prowadzenia w nim działalności gospodarczej. Co do ustaleń tych zgodne były również sądy powszechne obu instancji i nie kwestionował ich ani powód ani skarżący.

Z tego względu Sąd Najwyższy stwierdza, że do umowy kredytu, jaką powód zawarł z pozwanym nie znajdują zastosowania przepisy art. 3851 § 1 w zw. z art. 3851 § 3 k.c. i tym samym bezprzedmiotowe jest rozpoznawanie zarzutów obejmujących rażące naruszenie art. 58 § 1 lub art. 410 § 2 w zw. z art. 405 k.c.

Dodatkowo zaznaczyć należy, że RPO w skardze nadzwyczajnej nawet nie próbuje wyjaśnić, z jakich względów podniesione przez niego naruszenie prawa miałoby mieć charakter rażący. Tymczasem tylko „rażące” [a nie jakiegokolwiek] naruszenie prawa może stanowić podstawę wniesienia skargi nadzwyczajnej w świetle treści

art. 89 § 1 pkt 2 u.SN.

Biorąc pod uwagę to, że powoda i pozwanego nie wiązał stosunek prawny o charakterze konsumencym, Sąd Najwyższy stwierdza, że żaden z zarzutów wskazanych jako przesłanki szczegółowe kontroli nadzwyczajnej, nie potwierdził się.

Jednocześnie dopiero wykazanie którejś spośród podstaw skargi nadzwyczajnej z art. 89 § 1 pkt 1-3 u.SN pozwala na czynienie dalszych ustaleń co do zaistnienia konieczności zapewnienia zgodności orzecznictwa sądów powszechnych z art. 2 Konstytucji RP [tzw. przesłanka ogólna lub funkcjonalna skargi nadzwyczajnej] poprzez uchylene lub zmianę orzeczenia sądu powszechnego. Wobec niestwierdzenia naruszeń, które mogłyby stanowić przesłankę szczegółową kontroli nadzwyczajnej, niemożliwe jest zatem badanie przesłanki funkcjonalnej [por. wyroki Sądu Najwyższego z: 19 stycznia 2021 r., I NSNc 50/20; 30 marca 2022 r., I NSNc 267/21]. Konsekwentnie, zbędne jest odwołanie się przez Sąd Najwyższy do argumentacji sformułowanej przez skarżącego w tym względzie

Agnieszka Jędrzejczyk

SLIM VAT 3 UŁATWI ROZLICZANIE PODATKU

Zakończyły się konsultacje publiczne projektu ustawy o podatku od towarów i usług, tzw. SLIM VAT 3. Od 2023 roku nie będzie już wymogu posiadania faktury przy odliczeniu podatku naliczonego z tytułu wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów – to jedna z najważniejszych zmian postulowanych przez Konfederację Lewiatan.

Propozycje zmian przepisów zawarte w trzecim już pakiecie SLIM VAT przyczynią się do ułatwienia i uproszczenia rozliczania podatku VAT. Są odpowiedzią Ministerstwa Finansów na postulaty przedsiębiorców. Częściowo regulują wprost zasady, które wynikały dotychczas wyłącznie z linii interpretacyjnej i orzeczniczej. Zapewniają również pełniejszą zgodność krajowych regulacji z prawem UE. Dodatkowo realizują wyrok Trybunału Sprawiedliwości w którym uznał on, że przepisy prawa unijnego stoją na przeszkodzie w stosowaniu obowiązujących w Polsce rozwiązań w zakresie 20% sankcji.

Jedną z najbardziej oczekiwanych przez podatników zmian, o którą apelowała Konfederacja Lewiatan jest rezygnacja z wymogu posiadania faktury przy odliczeniu podatku naliczonego z tytułu wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów [WNT]. W konsekwencji, w odniesieniu do WNT podatek naliczony i należny będą mogły być rozliczane w tym samym okresie.

Spowoduje to neutralność tych transakcji i zlikwiduje konieczność monitorowania dochowania obecnego, 3-miesięcznego terminu na otrzymanie faktury VAT. Zmiana ta wynika z wyroku TSUE w sprawie C-895/19.

Główne obszary objęte zmianami:

1. Poprawa płynności finansowej firm poprzez rozszerzenie katalogu należności jakie mogą być regulowane środkami z rachunku VAT;
2. Zmniejszenie formalności VAT w obrocie międzynarodowym;
3. Szerszy zakres zwolnień z VAT;
4. Uproszczenie w stosowaniu proporcji VAT;
5. Prostsze fakturowanie poprzez rezygnację z wystawienia tzw. faktury zaliczkowej [w przypadku otrzymania zaliczki w tym samym okresie rozliczeniowym, w którym miała miejsce sprzedaż];
6. Usystematyzowanie zasad przeliczania kursów walut przy

fakturach korygujących;

7. Konsolidacja i ujednoczenie wiążących informacji stawkowych [WIS], wiążących informacji akcyzowych [WIA], wiążących informacji taryfowych [WIT] oraz wiążących informacji o pochodzeniu [WIP], zwanych dalej „wiązącymi informacjami”.

Konfederacja Lewiatan

SZKOLENIA ZAMKNIĘTE

Stacjonarne

„Oferta „szyta na miarę”

Szkolenia te są najskuteczniejszą formą wspierania rozwoju personelu. To właśnie one są kluczem do zbudowania trwałej przewagi konkurencyjnej firmy. To klient decyduje jak dane szkolenie będzie wyglądało. To on ustala również jak dużą grupę chce przeszkolić, z jakiego zakresu, w jakim wymiarze godzinowym, terminie i miejscu.

Organizacja szkolenia wewnętrznego online jest bardzo prosta:

- Złóż zapytanie ofertowe, w którym zawrzesz najważniejsze informacje o twoich oczekiwaniach [cel szkolenia, temat, ilość osób, preferowany termin]
- Wspólnie doprecyzujemy zakres tematyczny oraz datę.
- Kwestie organizacyjne mogą być modyfikowane na każdym etapie ustalania szczegółów

Zdalne

Wychodząc naprzeciw potrzebom naszych klientów, oferujemy realizację szkoleń zamkniętych w formie online. Zdalne szkolenie zamknięte pozwala podnieść kompetencje i poszerzyć wiedzę w elastycznej formie gwarantując dopasowanie programu do wymagań danej organizacji

690 017 583

Partnerzy merytoryczni

KRAJOWA IZBA
RADCÓW PRAWNYCH

KANCELARIA RADCY PRAWNEGO

Aleksandra Stachnik

- RADCA PRAWNY -

MONITOR
CDK

HRhelper

Wydawca

PCDK

Redakcja ma prawo po uzgodnieniu z autorami do skrótów publikacji i wprowadzania zmian stylistycznych.

Autor wyraża zgodę na wyłączenie przeniesienie praw autorskich i wydawniczych dotyczących artykułów publikowanych w miesięczniku „MonitorCDK” na Centrum Doskonalenia Kompetencji Progressio sp. z o.o.. Opinie zamieszczone w miesięczniku stanowią poglądy osobiste autorów i nie są oficjalnym stanowiskiem urzędów państwowych.

Zabronione jest – bez pisemnej zgody wydawcy – kopiowanie i zamieszczanie w całości bądź w części artykułów publikowanych w miesięczniku „MonitorCDK”.